

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115217356
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115217356.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. AK Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: M. K., nar. XX.XX.XXXX, Y. XX, XXX XX Y., o vymoženie pohľadávky vo výške 729,34 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 26912/15, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Er/2608/2015-14 zo dňa 28. septembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2Er/2608/2015-16 zo dňa 28. septembra 2015 z r u š u j e a exekučné konanie z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica odvolaním napadnutým uznesením podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že dňa 19.08.2015 požiadal súdny exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 07044/11 zo dňa 05.08.2011. Oprávnený a povinný uzatvorili dňa 06.09.2010 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX. V ten istý deň vyplnil oprávnený zmenku vystavenú povinným, s dátumom začiatku úročenia dňa 06.03.2011. Rozhodcovským rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 1 709,83 Eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 1 709,83 Eur od 06.03.2011 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 1 709,83 Eur od 20.04.2011 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 422,06 Eur. Exekučný súd ďalej zistil, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu, bola medzi zmluvnými stranami uzatvorená rovnako ako zmluva o úvere dňa 06.09.2010. Súd posúdil zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú. Z predloženej rozhodcovskej zmluvy teda súd zistil, že bola uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o úvere, pričom obidve tieto zmluvy boli pripravené na vopred predtlačenom formulári, do ktorého sa len vpisovali konkrétne údaje. Povinný teda nemal možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah rozhodcovskej zmluvy. V závere exekučný súd uviedol, že predpokladom na zákonné vedenie exekúcie je existencia vykonateľného rozhodnutia po materiálnej a formálnej stránke. Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k názoru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a zároveň pre neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. c) zákona). Oprávnený uviedol, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril zákon. Namietal, že exekučný súd na zistený stav veci nesprávne aplikoval

právny predpis. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.z. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Postupom súdu v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona o rozhodcovskom konaní dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Oprávnený namietal neúplné zistenie skutkového stavu, nakoľko oprávnený s povinným uzatvorili rozhodcovskú zmluvu formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval. V danej veci súd konal nad rámec zákonných ustanovení, nakoľko neprijateľná podmienka je rozhodcovská doložka, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa riešiť spory výlučne v rozhodcovskom konaní. Oprávnený žiadal o zrušenie napadnutého rozhodnutia.

K odvolaniu oprávneného podal vyjadrenie povinný, ktorý uviedol, že s odvolaním oprávneného nesúhlasí, pretože exekučné konanie v tej istej veci už bolo súdom zastavené dňa 25.11.2013. Žiadal preto, aby bolo celé exekučné konanie zastavené.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p. zrušil a exekučné konanie podľa § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. zastavil.

Dňa 21.03.2015 bol spísaný pred súdnym exekútorom návrh oprávneného na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice. Súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 19.08.2015, a to na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, zo dňa 05.08.2011, sp. zn. SR 07044/11. Zmluva o úvere medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená súčasne s rozhodcovskou zmluvou dňa 06.09.2010.

Odvolací súd lustráciou v príslušnom registri zistil, že oprávnený v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica vedenom pod sp. zn. 1Er/2495/2012 už inicioval exekúciu proti povinnému na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. 07044/11 zo dňa 05.08.2011. V uvedenej exekučnej veci okresný súd zastavil exekúciu uznesením č.k. 1Er/2495/2012-22 zo dňa 25.11.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.08.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.17CoE/27/2014-78 zo dňa 22.07.2014.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

K procesným podmienkam konania patrí prekážka rozsúdenej veci (res iudicata). Pokiaľ je v konaní zistená, vedie k jeho zastaveniu konania bez ohľadu na to, v akom štádiu sa predmetné konanie nachádza. Vyjadruje nemožnosť prejednať tú istú vec opätovne v novom konaní. Pri výklade pojmu „tá istá vec“ je potrebné dbať na to, aby v konaní išlo o tých istých účastníkov a ten istý predmet konania, teda o totožný uplatnený nárok a totožný skutkový základ. O totožnú vec teda pôjde v prípade rovnakého nároku, o ktorom súd už právoplatne rozhodol a taktiež, ak súvisí s rovnakým predmetom konania alebo rovnakými účastníkmi. Rovnaký predmet konania predstavuje rovnaký nárok, ktorý bol vymedzený v žalobnom petite a vyplýva z rovnakého tvrdeného skutkového stavu, z akého bol uplatnený.

Zmyslom existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci je to, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je súd viazaný. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, preto posúdenie existencie uvedenej prekážky má zásadný význam pre ďalší priebeh konania. Ak súd zistí, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci existuje, v konaní pôjde o prekážku, ktorú nie je možné odstrániť, a preto konanie zastaví.

Odvolačí súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol. Uvedené založilo prekážku *res iudicata*, a teda, pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Je pritom v záujme právnej istoty účastníkov konania, aby exekučný súd už raz posúdený exekučný titul ako nespôsobilý, v ďalšom exekučnom konaní posúdil rovnako.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. zrušil a exekučné konanie podľa § 103 a § 104 od. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 251 ods. 4 O.s.p. zastavil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.